

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Caio. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Χαρίμωνι, Ανατολίω, Γοθθίω,
Μάραρι. ι.

Ἐπειδὴ τοῖς ἁγίοις ὁ βίος ὁ ὑμέτερος
δακρύων γέρονει, καὶ ὁ βίος ἀενάων,
λογιζομένων δὲ ἢν αἴτιαν χρειαιοῦ
φάσκοντες εἶναι, ἔπιχερον διαζήτε
βίον, ἔτε ἔργον ἀκολασίας καὶ ἀλά-
φαντες ἀφρακτοί, ἔτε λόγον ἀχρὸν
ἀρρήτων, γέγραφα παραμῶν, ὅπως γνω-
σιμαχίσαυτες, ἑαυτὸς μὲν ἀχρῶν καὶ
ὄνειδων, καὶ τῆς μελλούσης ἀδεχά-
σθαι χρίσεως, τοὺς δὲ ἁγίους τῆς ἐφ' ἑαυ-
τοῖς λύπης, τίω δὲ ἐκκλησίαν δυσκα-
πλίωτα κηλίδος ἀπαλλάξῃτε.

Στρατηγίω ἑπισκόπῳ γεωσί κρετα-
τάντι. ια.

Ἰοδι τιμώτατε, ὅτι ἐν παντὶ μὲν τῷ
βίῳ, μάστιγα δὲ νῦν ἔπιβαίνων τοῖς
ὄροις τῆς δοξάσης μὲν εἶναι ἀρχῆς, οὐ-
σης δὲ λειτεργίας, δίχμος ἂν εἴης κο-
λάζων τὰς αὐτῆς ἑπιθυμίας, ὥστε μη-
δεὸς τῆς παρὰ τοῖς ὑπηκόοις φωνῶ-
λων ἠτιάζει. καὶ γὰρ ἀχρῶν εἰ
τοῖς ἀρχιερωτοῖς ἑπιτάξιν βυλό-
ιδμος, φωρεθείης μὲν δὲ σαυτὲ ἀρ-
χειν διωάμυρος.

Γαίω. ιβ.

Ὅτι ἡ κακία τὸ τερπνὸν ὀλέθειον ἔ-
χει, ἢ δ' ἀρετὴ τὸ ἑπίπονον, εὐκλεέ-
στατε, καὶ εὐδόκιμον, ἰδρῶσι γὰρ ἠ-
δέως ἀρδύεται ἡ εὐδοκίμοις, οἶδα-
ρη τοίνυν τίω μὲν φεύγειν, τῆς δ'
ἀπειλῆς ἔχει.

Εὐτονίω Διακόνῳ. ιγ.

Τὸσῶτον οἱ συνοικοῦντες τῇ ἀρετῇ
τῆς ἀμοιρουῶταν αὐτῆς διετηγόρασιν,
ὅσον ἄνθρωποι μὲν τῆς θείων, ἀγγε-
λοι δὲ τῆς ἀνθρώπων. καὶ γὰρ τοῖς πο-

Charimoni, Anatolio, Gotthio, Ma-
roni. 10.

Quoniam vita vestra perenniū lachry-
marum causam & materiam sanctis viris
præbuit (considerantibus nimirum quid-
nam causæ sit, quòd vos, cum Christianorū
nomen vsurpetis, Epicuream tamen vitam
ducatis, vt qui nec vllum libidinis atque
intemperantiæ facinus non perpetratum,
nec fœdum vllum & obscœnum sermo-
nem non prolatum reliqueritis) hac epi-
stola vos moneo vt ab improba vitæ ratio-
ne animum adducentes, & vos ipsos pro-
bris atque infamia, futurique iudicij seue-
ritate, & sanctos viros ea, in qua, vestra
causa versantur, mœstitia, ac denique Ec-
clesiam graui, nec facilè eluenda macula
liberatis.

Strategio, Episcopo nuper instituto. 11.

Illud scias velim, vir præstâtissime, quòd
cum in omni vitæ curriculo, tum nunc
præfertim cum ad fines, non tam imperij,
vt tu existimasti, quàm officij ac ministe-
rij ascendisti, æquum sit cupiditates iam
tuas reprimere atque coercere: ita vt vi-
tiorum eorum, quibus subditi laborant,
nulli succumbas. Turpissimum enim fue-
rit, si iis qui tibi subsunt, imperare cupiens
ita affectus esse deprehendaris, vt ne tibi
quidem ipsi præesse queas.

Caiο. 12.

Non te fugit, vir clarissime, vitium qui-
dem pestiferam voluptatem habere: virtu-
tem autem laborem cum gloria nominis-
que splendore coniunctum. Siquidem glo-
ria sudoribus libenter irrigatur. Oportet
igitur illud fugere, hanc autem mordicus
retinere.

Eutonio Diacono. 13.

Qui virtutem contubernalem habent,
iis, qui ipsius expertes sunt, tantum præ-
stant, quârum homines belluis, & Angeli
hominibus antecellunt. Siquidem per fo-